

ਊਧਮ ਸਿੰਘ

ਮੈਂ ਇਕ ਨਾਮਵਰ ਨਾਟਕਕਾਰ ਹਾਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਹਾਂ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ 1919 ਦਾ ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬਾਗ ਦਾ ਸ਼ਾਕਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਜਨਰਲ ਡਾਇਰ ਨੇ ਨਿਹੱਥਿਆਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੌਜ਼ ਲਿਆ। ਹਿੰਦੂਆਂ, ਸਿੱਖਾਂ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਮੁੜਾ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਵਹਿਆ। ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਜਿਸਨੇ 13 ਮਾਰਚ 1940 ਵਿਚ ਓਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਕੇ ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਾਗ 'ਚ ਛੁਲ੍ਹੇ ਮੁੜ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ।

ਐਜ਼ ਅਸੀਂ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਰੀਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਡੀਅਨ ਵਰਕਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਗਰੇਟ ਬਿਟੇਨ) ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਅਖਬਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਰਤਾਨਵੀ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਥੇਬੰਦ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਇਨਕਲਾਬੀਆ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਦੋਂ ਐਟੋਕਿਨਸਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ...

ਇਹ ਨਾਟਕੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਫੀਚਰ ਸਿਰਫ ਸੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਕਫਕਾਰੀ ਲਈ ਹਨ। ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇਕ ਨਾਟਕ ਦਾ ਕਲਾਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੱਜ ਐਟੋਕਿਨਸਨ ਵੀ ਕਲਾਕਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ-ਇਹ ਵੇਸ਼ਭੂਸ਼ਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲੀ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੇ। ਪਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਇਹ ਸਵਾਂਗ ਹੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਜੱਜ : ਮਿਸਟਰ ਸਿੰਘ - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਸਟਰ ਓਡਵਾਇਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਰੀਵਾਲਵਰ ਸੀ ਤੇ ਤੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ

3 ਗੋਲੀਆਂ ਮਕਤੂਲ ਨੂੰ ਲਗੀਆਂ।

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਸਲੀ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਏ। ਮੈਂ ਰਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ - ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹਨ - ਉਹ ਗਲਤ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰੀਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਇਕ ਰੋਸ ਜਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੱਲ ਯਾਨੀ 12 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਇੰਡੀਆ ਆਫਿਸ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਮੈਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਂ ਸਰ ਹਸਨ ਸੋਹਰਵਰਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੋਰ ਵੀ ਲੋਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਗਾਦਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮੈਂ ਉਥੇ ਹੀ ਇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਕਾਰਟਨ ਹਾਲ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਉਥੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਓਡਵਾਇਰ ਨੇ ਤਕਰੀਰ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਤੇ ਰੋਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇਗਾਦਾ ਬਣਾਇਆ। ਰੋਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੀਵਾਲਵਰ ਲਿਆ।

ਜੱਜ : ਤੂੰ ਰੋਸ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?

ਉਧਮ : ਕਿਉਂਕਿ ਤਕਰੀਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਂ ਜਲ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬਾਗ ਦੇ ਕਤਲੇਅਮ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਗਵਰਨਰ ਸੀ।

ਮੀਟਿੰਗ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚੋਂ ਰੀਵਾਲਵਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਧ ਵੱਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ।

ਜੱਜ : ਤੂੰ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ?

ਉਧਮ : ਹਾਂ - ਮੈਂ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਰੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸਿੰਘ ਆਜ਼ਾਦ ਸਿਰਫ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕਥਾਕਾਰ : ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਠ ਗਈ - ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੇਰ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਉਹ ਬਿਆਨ ਜੋ ਇਸ
ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਿਆਨ ਹੈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਜੱਜ ਆਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ - ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹੈ ਤੇ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਧਮ ਸਿੰਘ)

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਮਾਜ, ਮੁਰਦਾਬਾਦ

ਜੱਜ : ਇਹ ਇਕ ਕੋਰਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਪਬਲਿਕ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ।

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਕੁਝ ਕਹਿੰਨਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ
ਹੈ - ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਜਗਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
ਸਭਿਆਕ ਕੌਮ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ
ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਜ਼਼ਲਮ ਢਾਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਸਟਰਡ ਹੋ - ਹਰਾਮ ਦੀ ਐਲਾਦਾ
ਹੋ - ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰਾਮੀ ਹੋ, ਹਰਾਮੀ ਹੋ

ਜੱਜ : ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸਿਆਸੀ ਭਾਸ਼ਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇਸ
ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ : ਮੈਂ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪਾਵਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੁਸੀਂ ਹਦਾਇਤ
ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੰਧੀ ਰੀਪੋਰਟ ਨਾਛਾਪੀ
ਜਾਏ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬੰਦ ਕਮਰੇ 'ਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇ।

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੜੀ ਪਾਵਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਸੱਚ
ਸੁਣਨ ਦੇ ਆਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਏ, ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗਾ।

ਜੱਜ : ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਬੋਲੇਂਗਾ ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਤੇ ਕਿਧਰੇ
ਵੀ ਨਹੀਂ ਛਪੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ
ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਏਧਰ ਉਧਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ
ਨਹੀਂ - ਹੁਣ ਅਗੇ ਗੱਲ ਕਰ।

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ
ਝੂਠ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੱਜ : ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ
ਗਏ ਹਨ, ਤੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੁਕੱਤੇ ਉਤੇ ਕਹਿ ਕਿ
ਤੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ ਜਿਹੜੀ
ਮੌਤ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਧਮ ਸਿੰਘ : ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ

ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਦੱਸ ਦੇਵਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਰਨ 'ਤੇ ਮਾਣ
ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ
ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਮੇਰੀ
ਬਾਂ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਕੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚੋਂ
ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਗੇ।

ਜੱਜ : ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਊਧਮ ਸਿੰਘ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਉਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਖਲੋਤਾਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ
ਵਡੇ ਅਫਸਰ, ਵਡੇ ਜੱਜ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਥੇ ਭਾਰਤੀਆਂ
ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਲੁੱਟਦੇ ਹੋ, ਵਾਪਸ
ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਡੀਆਂ ਪੱਦਵੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।
ਆਸੀਂ ਇਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਨਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ
ਰੋਸ ਲਈ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੰਦੇ ਕੁਤਿਆਂ
ਦੀ ਮੌਤ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਦਿਨ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ
ਬਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਕੁਤੇ ਹਿੰਦੇਸਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ
ਜਾਵੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਮਾਸੂਮਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਫਿਰ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ
ਸਭਿਆਤਾ ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਗੀਅਤ ਦਾ ਝੰਡਾ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਹੁਣ
ਤੁਹਾਡਾ ਢੌਂਗ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ।

ਜੱਜ : ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ।

ਊਧਮ ਸਿੰਘ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਸੀ - ਤੇ ਮੈਂ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਤੇ ਹੋ ਗੰਦੇ ਕੁਤੇ ਹੋ।
ਬਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਮੁਰਦਾਬਾਦ
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਗੰਦੇ ਕੁਤੇ ਮੁਰਦਾਬਾਦ

ਜੱਜ : ਕੋਰਟ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਹੱਮਦ ਸਿੰਘ ਆਜ਼ਾਦ ਦਾ ਕੋਈ
ਬਿਆਨ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾਏ -

ਊਧਮ ਸਿੰਘ : ਬਿਟਿਸ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਮੁਰਦਾਬਾਦ
ਇਨਕਲਾਬ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ

(ਸਮਾਪਤ)